

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: Povrv-58/2025-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, na prijedlog sudske savjetnice Ive Begonja Vuković, u pravnoj stvari tužitelja STAKLO DALMACIJA d.o.o., Zadar, Put Stanova 20, OIB:43967628694, kojeg zastupaju punomoćnici - odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vukušić Bokan i partneri d.o.o., Zadar, Ulica Stjepana Radića 8, protiv tuženika ŽUNA d.o.o., Pag, Vlašići bb, OIB:53234506044, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Stanić, odvjetnik u Zadru, Špire Brusine 10/II, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 14. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka te nakon objave presude 24. srpnja 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Suzane Hrabra iz Zadra, Don Ive Prodana 4, poslovni broj Ovr-17260/2023, UPP/OS-Ovr-1560/2023 od 12. prosinca 2023., u dijelu kojim se nalaže tuženiku ŽUNA d.o.o., Pag, Vlašići bb, OIB:53234506044, isplatiti tužitelju STAKLO DALMACIJA d.o.o., Zadar, Put Stanova 20, OIB:43967628694, iznos od 1.712,72 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 19. srpnja 2023. po stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8 postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 273,75 EUR sa zateznim kamataama tekućim od 21. prosinca 2023. po stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5

postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

i
r i j e š i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Suzane Hrabra iz Zadra, Don Ive Prodana 4, poslovni broj Ovr-17260/2023, UPP/OS-Ovr-1560/2023 od 12. prosinca 2023., i to u dijelu u kojem je naloženu tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.327,23 EUR sa zateznom kamatom; i utvrđuje se da je tužba u tom dijelu povučena.

II. Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja - predlagatelja osiguranja, STAKLO DALMACIJA d.o.o., Zadar, Put Stanova 20, OIB:43967628694, prema tuženiku - protivniku osiguranja, ŽUNA d.o.o., Pag, Vlašići bb, OIB:53234506044, u iznosu od 1.712,72 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 19. srpnja 2023. pa do dana isplate po stopi koja je jednaka referentnoj stopi uvećanoj za osam postotnih poena kao i troška ovršnog postupka u iznosu od 273,75 EUR sa zateznim kamatom tekućim od 21. prosinca 2023. po stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine kao i troška ovršnog postupka u iznosu od 273,75 EUR sa zateznim kamatom tekućim od 21. prosinca 2023. po stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

određuje se prethodna mjera

a) Nalogom Financijskoj agenciji da zabrani banci kod koje se vode računi tuženika - protivnika osiguranja ŽUNA d.o.o., Pag, Vlašići bb, OIB:53234506044, da tuženiku - protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu tuženika - protivnika osiguranja, isplati s njegovog računa novčani iznos za koji je određena ova prethodna mjera.

b) Zabrana iz točke I. smatra se provedenom danom dostave rješenja Financijskoj agenciji.

c) Dostavom Financijskoj agenciji ovog rješenja o osiguranju predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja (čl. 335. st. 3. Ovršnog zakona).

d) Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banaka, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine tužitelja kao predlagatelja osiguranja (čl. 335. st. 4. Ovršnog zakona).

e) Ova prethodna mjera trajati će do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu (čl. 337. st. 2. Ovršnog zakona).

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.075,20 EUR, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 325,20 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja 21. studenog 2023. podnio protiv tuženika javnom bilježniku Suzani Hrabra iz Zadra prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi isplate iznosa od 3.039,95 EUR sa zateznim kamatama, a povodom kojega je javni bilježnik 21. prosinca 2023. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-17260/2023, UPP/OS-Ovr-1560/2023.

2. Protiv tog rješenja tuženik (tada u svojstvu ovršenika) pravovremeno je podnio prigovor kojim označeno rješenje pobija u cijelosti u bitnom navodeći da je s tužiteljem sklopio ugovor prema ponudi br. 1336 od 21. studenog 2022. za dobavu i ugradnju staklene ograde u ukupnom iznosu od 100.000,00 kn (13.272,28 EUR), koju je prihvatio uplatom predujma od 50.000,00 kn dana 22. studenog 2022., a za koju uplatu predujma mu je tužitelj izdao račun. Ističe da tužitelj nije osporio navedenu ponudu niti dostavio novu, a ostatak ugovorene cijene da je platio uplatama i to: 40.000,00 kn dana 23. listopada 2023. i 10.000,00 kn dana 24. studenog 2023., čime je u cijelosti podmirio svoju obvezu. Utuženi račun da nikada nije zaprimio niti mu je poznato na koju se robu ili uslugu odnosi. Ističe i da, osim usluga obuhvaćenih ponudom br. 1336, nije naručivao niti su mu pružene bilo kakve dodatne usluge ili mu je isporučena dodatna roba.

U prilog prednjih navoda dostavio je dokaz o uplatama, račun za predujam te ponudu broj 1336.

3. Javni bilježnik je predmet proslijedio Općinskom sudu u Zadru, Stalnoj službi u Pagu koji se rješenjem poslovni broj Povrv-121/2024-2 od 28. ožujka 2025. oglasio se stvarno nenadležnim i po pravomoćnosti tog rješenja spis dostavio ovom sudu na daljnje postupanje. Rješenjem poslovni broj Povrv-58/2025-2 od 20. svibnja 2025. ovaj sud stavio je izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo ovršne radnje te odredio da će se postupak u dijelu u kojem je naloženo plaćanje nastaviti pred parničnim odjelom tog suda kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Istim rješenjem tužitelj je upozoren da je dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od dana primitka tog rješenja iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i

predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica, a tuženik da je dužan najkasnije u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, sve sukladno odredbi čl. 461.a st. 3. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje: ZPP)

4. Postupajući po prednjem rješenju tužitelj u nastavku postupka pojašnjava da se utuženo potraživanje odnosi na račun tužitelja broj 246/01/171 od 18. srpnja 2023., za pružene usluge dobave i ugradnje staklene ograde na objektu tuženika - Restoran Dupin u Vlašićima, sve prema specifikaciji iz računa. Tužitelj da je radove uredno izvršio te da tuženik na njih nije imao primjedbi. Ističe da je ponuda br. 1336 od 21. studenog 2022. sastavljena na temelju početne izmjere od 32 m duljine i 100 cm visine radi narudžbe materijala i uplate predujma, za koji je izdan račun za predujam. Naknadnom izmjerom, nakon što je tuženik uklonio postojeći zidić i zatražio ugradnju ograde i na tom dijelu, da je utvrđena stvarna duljina ograde od 37 m i visine od 96 cm. Ističe kako stranke nisu sastavljale novu ponudu, već je dogovoreno da će konačan obračun biti izvršen prema stvarno izvedenim radovima, što je i učinjeno računom od 18. srpnja 2023., pri čemu je jedinična cijena umanjena zbog manje visine ograde. Istog dana račun da je dostavio tuženiku elektroničkom poštom stoga osporava tvrdnju da ga tuženik nije zaprimio dodatno ističući da je tuženik daljnje uplate izvršio upravo nakon primitka tog računa. Istim podneskom predložio je sudu radi osiguranja novčane tražbine tužitelja odrediti mjeru osiguranja, sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a.

U prilog prednjih navoda dostavio je račun 246/01/171 od 18. srpnja 2023., fotografiju internetske stranice za objekt Restoran Dupin, ponudu broj 1336, račun za predujam 237/01/173, e-mail poruku tužitelja tuženiku od 18. srpnja 2023. te izvadak iz sudskog registra za tuženika. U nastavku postupka predložio je od nadležne Porezne uprave zatražiti podatak je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po računu tužitelja 246/01/171 odnosno je li isti knjižen u knjigama tuženika, zatim izvesti dokaz stranačkim saslušanjem, saslušanjem svjedoka Tomislava Rogala i Olje Trninić, zaposlenika tužitelja kao i uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske struke.

5. Tuženik nastavno pojašnjava da je tužitelj izvršio mjerenje na licu mjesta te, shodno rezultatima mjerenja, dao tuženiku ponudu na iznos od 100.000,00 kn, odnosno 13.272,00 EUR. Tuženikovim uplatama i to: 21. studenog 2022. u iznosu od 50.000,00 kn, 23. studenog 2023. u iznosu od 40.000,00 kn i 24. studenog 2023. u iznosu od 10.000,00 kn tuženik da je do dana donošenja rješenja o ovrsi tužitelju uplatio cjelokupan iznos predviđen ponudom, odnosno ugovorom o djelu. Tužitelj da nema osnova za razliku od 1.712,72 EUR koju potražuje utuženim računom u odnosu na danu i prihvaćenu ponudu, a ovo iz razloga jer je usmenim dogovorom između stranaka jasno ugovoreno kako je cijena radova dobave i ugradnje staklene ograde fiksna. Tužitelj da u niti jednom trenutku, ni prije, a niti tijekom izvedbe radova, nije zatražio izmjenu troškovnika, a niti bi se tuženik suglasio sa takvom izmjenom. Stoga, tužitelj da nije mogao jednostrano mijenjati visinu ugovorene cijene, protivno prihvaćenoj ponudi i zaključenom ugovoru o djelu. Ističe kako je ugovor o djelu sklopljen u trenutku kada ponuditelj primi izjavu ponuđenika da prihvaća ponudu, ili kada ponuđenik izvrši radnju koja se prema ponudi, praksi među strankama ili prema običajima, smatra prihvatom ponude. U tom trenutku da je

nastao obveznopravni odnos s jasno određenim pravima i obvezama stranaka. Utoliko da je neosnovan i tužiteljev prijedlog za određivanje prethodne mjere.

U prilog prednjih navoda predlaže sudu izvesti dokaz stranačkim saslušanjem kao i saslušanjem svjedoka Mislava Žunića, sve na okolnost sklapanja ugovora i dogovora o fiksnoj cijeni. Ukoliko tužitelj osporava tuženikove uplate, predlaže izvesti i dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem.

6. U nastavku postupka ističući prigovor nedostatka aktivne i promašene pasivne legitimacije tuženik dostavlja potvrde o plaćanju iz kojih proizlazi kako je tuženik istima u cijelosti podmirio dugovanje po ponudi 1336. Dostavio je i pisane iskaze zastupnika po zakonu tuženika kao i predloženog svjedoka ovjerene kod javnog bilježnika.

7. Tužitelj je nastavno osporio dostavljene pisane iskaze osobito onaj zastupnika po zakonu tuženika i to u dijelu u kojem navodi da nije zaprimio utuženi račun, budući spisu prileži dokaz o dostavi tog računa putem službene e-mail adrese tuženika i to 18. srpnja 2023., dok su uplate tuženika izvršene tek 3 mjeseca nakon primitka tog računa. Ističe kako ni tuženik, a ni svjedok, niti jednom rečenicom nisu opovrgnuli činjenicu da je tužitelj tuženiku pružio usluge navedene u predmetnom računu. Nekvalitetno pružene usluge, kao ni zakašnjenje, iako je i tuženik kasnio sa uplatama, kraj činjenice da njima nije u cijelosti podmirio dugovanje prema tužitelju, nisu osnove koje bi ga oslobađale od uplate za primljenu uslugu.

8. Na ročištu glavne rasprave tužitelj je povukao tužbeni zahtjev za iznos od 1.327,23 EUR koji iznos je tuženik uplatio tužitelju nakon podnošenja prijedloga za ovrhu.

9. Sud je izveo dokaz čitanjem svih isprava priloženih spisu, a budući je tužitelj osporio vjerodostojnost dostavljenih pisanih iskaza, stranke i predložene svjedoke neposredno je saslušao.

10. Sukladno odredbi čl. 10. ZPP-a sud nije provodio druge dokaze (financijsko-knjigovodstveno te građevinsko vještačenje) o čemu će više biti riječ u nastavku postupka.

11. Tužbeni zahtjev je osnovan.

12. Isplatu iznosa od 1.712,72 EUR potražuje tužitelj kao izvođač radova od tuženika kao naručitelja, na ime (dijela) neplaćenog iznosa po računu broj 246/01/171 od 18. srpnja 2023. (stranica 46 spisa).

13. Sukladno čl. 9. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 - dalje ZOO) sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

14. Čl. 590. ZOO-a propisuje da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

15. Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

16. Među strankama nije sporno da su bile u poslovnom odnosu temeljem kojeg je tužitelj tuženiku pružio uslugu dobave i ugradnje staklene ograde na objektu tuženika.

17. Iz dokumentacije koju su stranke dostavile u spis proizlazi da je tužitelj tuženiku dao ponudu broj 1336 dana 21. studenog 2022. koja glasi na iznos od 100.00,00 kn, da je tuženik uplatom iznosa od 50.000,00 kn 21. studenog 2022. prihvatio ponudu za što mu je tužitelj izdao račun 237/01/173. Nije sporno da su

radovi dovršeni u srpnju 2023., da je tužitelj ispostavio račun 18. srpnja 2023. na viši iznos od onoga navedenog u prihvaćenoj ponudi te ga dostavio tuženiku istog dana putem službene adrese elektroničke pošte tuženika. Nije sporno da je tuženik dvjema uplatama, od čega jednom nakon utuženja, uplatio iznos od 100.000,00 kn i da se pri uplatama, pa i onoj učinjenoj nakon izdavanja i dostave računa pozivao na ponudu 1336.

18. Sporno je među strankama je li iznos od 100.000,00 kn predstavljao unaprijed ugovorenu fiksnu cijenu ili je konačna cijena trebala biti obračunata prema stvarno izvedenim količinama utvrđenima radioničkim nacrtom.

19. Kako je među strankama sporna, a odlučna činjenica sadržaj ugovornog odnosa stranaka, odnosno način određivanja cijene, koja se ne može utvrditi građevinskim vještačenjem sud ovaj dokaz nije niti proveo.

19.1. Sud drži da je tuženik na pripremnom ročištu održanom 25. srpnja 2025. tek paušalno osporio ugrađenu količinu radi koje bi bilo potrebno provesti uviđaj na licu mjesta uz vještaka građevinske struke jer je zastupnik po zakonu tuženika Anđelko Žunić u svom iskazu potvrdio da je tužitelj postavio ogradu prema dogovoru ali i nastavio kako je račun bez obzira na izmjene (kojih je očito bilo i koje nisu sporne) trebao biti isti jer je ugovorena fiksna cijena. Nakon obavljenog posla tuženi nije prigovorio količini izvedenih radova niti sam mjerio ili zatražio mjerenje od tužitelja iz čega sud izvodi zaključak da vrsta i količina izvedenih radova nisu sporne.

20. Ovdje valja napomenuti kako je predmet ovog postupka isključivo utužena naknada za obavljeno djelo. Predmet ovog postupka nisu nedostaci izvršenog djela, kašnjenje, šteta koju bi tuženik trpio u vidu izmakle zarade (u sezoni), sniženje cijene i sl. jer u tom pravcu pred sud nije stavljen nikakav zahtjev o kojem bi sud odlučivao.

21. Nadalje kako među strankama nije sporno ni da je tužitelju uplaćen iznos od 100.000,00 kn sud nije izvodio ni dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem.

22. Na prijedlog tužitelja sud je od nadležne Porezne uprave zatražio podatak je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženom računu. Iz dopisa Porezne uprave od 2. travnja 2026. i 13. svibnja 2026. (stranice 95 i 98 spisa) proizlazi kako Poreznoj upravi navedeno nije bilo moguće utvrditi zbog neusklađenosti podataka u obrascima PDV-a i knjizi URA nakon ispravka kojeg je dostavio tuženik.

23. Kako bi utvrdio sadržaj ugovornog odnosa sud je izveo predložene personalne dokaze.

23.1. Zastupnik po zakonu tužitelja Ivan Penezić u svom iskazu je naveo da je preliminarnu izmjeru, temeljem koje je dana ponuda, obavio sa Tomislavom Rogalom kako bi se uplatio predujam i naručio materijal. Tek po dovršetku pripremnih radova od strane tuženika da je izvršena konačna izmjera kojom prilikom je i dogovoreno da će se konačan obračun izvršiti prema mjerama iz radioničkog nacrtu. Zbog neadekvatnog pripremljenog terena tužitelj da je imao problema sa montažom tako da je o svom trošku postavio rukohvat, dijelom kako bi se anulirane neravnine, a dijelom kao kompenzacija za tužiteljevo kašnjenje s radovima. Po obavljenom poslu tuženiku da je elektroničkom poštom dostavljen završni račun s pojašnjenjem. Pritužbe na račun nisu dobili, a nakon više upita za podmirivanje računa tuženik da je najprije višekratno obećavao platiti da bi 3 mjeseca nakon izdavanja računa otpočeo s pričom o krajnje nekorektnom iznosu računa.

23.2. Zastupnik po zakonu tuženika Anđelko Žunić u svom iskazu navodi da mu je direktor tužitelja na terasi objekta rekao da će naručeni posao koštati stotinjak tisuća kuna i čim plate pola tog iznosa da će početi raditi. Ukoliko bude više ili manje materijala ili posla da to neće biti od utjecaja na cijenu te su tako dogovorili da će se

posao obaviti za 100.000,00 kn, prije sezone. Iako je tuženik na vrijeme obavio sve svoje obveze tužitelj da je na terasi počeo raditi tek u lipnju ili srpnju kada je sezona već počela, pa ugostiteljski objekt u tom dijelu nije mogao biti u funkciji. Navodi da je e-mail adresa tuženika zuna.pag@gmail.com te da dozvoljava da je e-mail sa računom tuženik zaprimio ali tek nakon izvršenih uplata. Navodi i da je račun svakako morao biti zaveden u poslovne knjige jer da ne vidi način na koji bi platio iznose ukoliko mu nije dostavljen račun. Tužitelju da je odbio platiti iznos iz računa koji je prelazio iznos ponude jer je s tužiteljem dogovorio da će, bez obzira na promjene u visini i širini, svoj rad tužitelj obračunati u iznosu od 100.000,00 kn. Izvođenje radova da je bilo dogovoreno po principu "ključ u ruke" dakle, na način da naknadi radovi, kakvi god oni bili, neće biti od utjecaja na cijenu.

23.3. Svjedok Tomislav Rogalo, zaposlenik tužitelja u svom iskazu navodi da je sudjelovao u konačnoj izmjeri za izradu radioničkog nacrtu koju prethodno nije bilo moguće obaviti jer teren nije bio pripremljen. Naveo je da je predstavnicima tuženika ukazano koje je pripremne radove potrebno izvršiti, no oni nisu učinjeni, zbog čega je montaža trajala dulje i zahtijevala dodatni materijal tako da je u konačnici tužitelj o svom trošku ugradio rukohvat radi učvršćenja ograde. Iskazao je da ni tijekom izvođenja radova ni nakon njihova dovršetka nije bilo prigovora tuženika na kvalitetu izvedenih radova. Također je naveo da je uobičajena poslovna praksa tužitelja naplata 50 % cijene unaprijed, a ostatka po završetku radova te da tužitelj ne izvodi radove po načelu "ključ u ruke".

23.4. Svjedokinja Olja Trninić, bivša zaposlenica tužitelja, u svom iskazu navodi da je kao administrator kod tužitelja bila zadužena za izradu ponuda i računa te da je tuženiku nakon okvirne izmjere izdana ponuda, koja je na zahtjev tuženika još snižena, dok je konačni račun sastavljen nakon izvedenih radova prema stvarno ugrađenim količinama. Navela je da radovi nisu započeli u planiranom roku jer teren nije bio pripremljen, a po završetku radova račun da je elektroničkom poštom dostavljen tuženiku, pri čemu nije zaprimljena obavijest o neuspješnoj dostavi, a niti prigovor na račun ili izvedene radove. Ukoliko tuženik ovaj račun ne bi zaveo u poslovne knjige Porezna uprava da bi ih u roku od 90 dana obavijestila da su izdali račun koji druga strana nije zavela u svoje poslovne knjige, a takvu obavijest od Porezne da nisu dobili. Iskazala je da je tužitelj naknadno bezuspješno pokušavao kontaktirati tuženika radi plaćanja te da se sva komunikacija odvijala putem iste adrese elektroničke pošte. Na telefonske pozive njoj i kolegama tuženik da se nije javljao. Također je navela da tužitelj, po prirodi stvari, ne ugovara poslove po načelu "ključ u ruke", već da se konačni obračun uvijek vrši prema stvarno izvedenim i ugrađenim količinama. Tužitelj daje ponudu po segmentima te je iz konačnog obračuna jasno je li ugrađena količina bila veća ili manja i koja je njegova cijena.

23.5. Svjedok Mislav Žunić u svojem iskazu navodi da je u ime tuženika kontaktirao tužitelja radi izrade i ugradnje staklene ograde te da su nakon izmjere dobili ponudu na oko 105.000,00 kn, koja je nakon pregovora o cijeni snižena na 100.000,00 kn. Nazvao je direktora kako bi potvrdio ovaj iznos i on da mu rekao da je to ponuda neovisno o "stupić više ili manje" te mu ponovno dostavio istu ponudu na 100.000,00 kn, što je bila fiksna cijena, nakon čega su oni uplatili avans. Uz posljednju ponudu da je dostavljena i fotografija stranice bilježnice na kojoj je bio prikazan nacrt terase sa okvirnim dimenzijama 32 m¹. Nikada nije bilo govora da će cijena biti viša ili niža od one iz ponude. Da cijena nije bila fiksna oni da ne bi sklopili takav ugovor. Naveo je da je tuženik 18. ožujka 2023. izvršio ugovorene pripremne radove na terenu, dok je tužitelj kasnio s izvođenjem radova, zbog čega je restoran sezonu započeo bez ograde. Iskazao je da je nakon montaže ograda imala

nedostatke jer se ljuljala, da su dva stakla naknadno zamijenjena zbog oštećenja, a tužitelj da je naknadno ugradio aluminijsku lajsnu radi učvršćenja ograde. Kako je bila sezona nije mjerio količinu stvarno ugrađene ograde niti je imao potrebe za tim. Naveo je i da mu nije poznato je li tuženik zaprimio utuženi račun na službeni adresu elektroničke pošte, iako je upravo putem te adrese i on komunicirao s tužiteljem. Inače ovoj adresi da pristup imaju i druge osobe tuženika. Zaprimljeni računi, u pravilu, da se ispisuju i predaju odgovornoj osobi te se po njima vrše plaćanja. Nije mu bilo poznato je li konkretni račun evidentiran u tuženikovim poslovnim knjigama.

24. Ocjenjujući izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, utvrdio da je početna ponuda izrađena na temelju okvirne izmjere radi narudžbe materijala, dok je nakon konačne izmjere i izmijenjenog opsega radova između stranaka dogovoreno da će konačan obračun biti izvršen prema stvarno izvedenim količinama. Takav zaključak proizlazi iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja i svjedoka Tomislava Rogala i Olje Trninić koje sud prihvaća kao logične, međusobno suglasne i potkrijepljene sadržajem ponude, računa i dokazom o dostavi računa tuženiku.

24.1. Nasuprot tome, sud nije prihvatio iskaze zastupnika po zakonu tuženika Anđelka Žunića i svjedoka Mislava Žunića u dijelu u kojem tvrde da je među strankama ugovorena fiksna cijena od 100.000,00 kn jer takva tvrdnja nije potkrijepljena niti jednim objektivnim dokazom niti proizlazi iz sadržaja ponude ili druge poslovne dokumentacije. Zastupnik po zakonu tuženika tijekom saslušanja iskazao je da je račun morao biti zaprimljen i evidentiran kako bi po njemu bilo moguće izvršiti plaćanja, čime je odstupio od ranijih tvrdnji da račun nije zaprimljen. Pored navedenog, ni zastupnik po zakonu tuženika ni svjedok nisu osporili da su nakon prihvaćanja ponude nastupile izmjene u izvedbi radova, niti su po dovršetku radova prigovarali njihovoj količini, već ustraju kod tvrdnje o unaprijed ugovorenoj fiksnoj cijeni.

24.2. Uspoređujući danu ponudu 1336 kao i utuženi račun 246/01/171 razvidno je da su promijenjeni broj segmenata kao i opseg izvedenih radova odnosno da izvedeno stanje nije ono iz ponude u prilogu koje je prema navodima svjedoka Mislava Žunića bio dostavljen i nacrt terase sa okvirnim mjerama 32m¹. Ova ponuda bila je izrađena prije konačnog mjerenja kada konačne dimenzije nisu bile poznate, a na istoj nigdje nije naznačeno da se radi o fiksnoj cijeni, poslu po principu "ključ u ruke" ili bez obzira na izmjene i sl. što bi vrlo vjerojatno tužitelj, kojemu ovo nije poslovna praksa, naznačio u ponudi, ili da je tako dogovoreno, učinio to vidljivim u izdanom računu, koji bi neovisno o većoj količini posla glasio na iznos iz ponude.

24.3. Stoga, iz svih provedenih dokaza sud izvodi zaključak da među strankama nije ugovorena fiksna cijena od 100.000,00 kn već da je bilo ugovoreno da će konačan obračun biti izvršen prema stvarno izvedenim radovima, zbog čega tuženik nije u cijelosti ispunio svoju ugovornu obvezu plaćanja. Budući da tuženik nije dokazao svoje tvrdnje o ugovorenoj fiksnoj cijeni, a da je tužitelj dokazao osnovu i visinu preostalog (ovdje utuženog) potraživanja, ocjenjujući tako neosnovanima prigovore nedostatka aktivne i pomanjkanja pasivne legitimacije, sud je primjenom naprijed navedenih materijalnih odredbi ZOO-a održao na snazi platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi (sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a), u dijelu kojim je tuženiku naloženo tužitelju platiti iznos od 1.712,72 EUR kao iznos dugovane glavnice. Platni nalog je održan na snazi i u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju i zatezne kamate. Odluka o kamatama donesena je sukladno odredbama čl. 29. ZOO-a, po stopi koja vrijedi za trgovačke ugovore.

25. Sud nalazi osnovanim i prijedlog tužitelja za donošenje prethodne mjere na temelju odredbe čl. 501. a ZPP-a.

25.1. Odredbom čl. 501.a ZPP-a propisano je da će sud, u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbina, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

25.2. Za razliku od strožih pretpostavki za određivanje prethodne mjere po odredbama Ovršnog zakona, bitan kriterij za donošenje predmetne prethodne mjere je pitanje postojanja veće vjerojatnosti za tužiteljev uspjeh u sporu. S obzirom da je sud u ovoj presudi prihvatio tužbeni zahtjev, smatra se da je dokazana i veća vjerojatnost da tužitelj uspije u sporu, odnosno da je tuženikova vjerojatnost za uspjeh u sporu manja od one tužiteljeve, a sve sukladno već obrazloženim razlozima. Iz sadržaja odredbe čl. 501. a ZPP-a proizlazi da se prethodna mjera propisana istom odredbom može odrediti najkasnije do zaključenja glavne rasprave. Međutim, kada je prijedlog za osiguranje podnesen do zaključenja glavne rasprave, a sud prethodnu mjeru odredi nakon zaključenja glavne rasprave, kao što je to ovdje slučaj, na odgovarajući se način primjenjuje odredba iz čl. 337. st. 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24 - dalje: OZ), kojom je propisano da vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

25.3. Stoga je sud prihvatio predloženu mjeru osiguranja jer bi u protivnom tužitelj kao predlagatelj osiguranja bio onemogućen u ostvarivanju prava na osiguranje određivanjem prethodne mjere, iako je isto pravovremeno predložio. Nakon djelomičnog povlačenja tužbe, uslijed naknadnog ispunjenja, sud je odlučio samo u visini postojećeg tužbenog zahtjeva.

26. U odnosu na dio platnog naloga kojim je tuženiku naloženo podmiriti tužitelju trošak ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 273,75 EUR, kao osnovan tužitelju se priznaje zatraženi trošak na ime predujma naknade iz čl. 7. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj: 9/21, 18/22 i 154/22 – dalje: Pravilnik) u iznosu od 10,00 EUR, uvećano za PDV kao i ostatak iznosa naknade u iznosu od 10,00 EUR, sukladno čl. 5. Pravilnika uvećano za PDV. kao i trošak na ime sastava prijedloga za ovrhu koji uvećan za PDV iznosi 248,75 EUR, sukladno Tbr. 11. toč. 1. u sv. Tbr. 46. i 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 - dalje: Tarifa). Dakle, ukupno je tužitelju priznat iznos od 273,75 EUR kako je to i zatraženo. Na ovaj iznos tužitelju je dosuđena i zatražena kamata sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a, po stopi koja vrijedi za ostale odnose.

27. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 155. u vezi sa čl. 154. st. 1. ZPP-a pa je tužitelju obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici trebalo priznati trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to za sastav obrazloženih podnesaka od 12. lipnja 2025., 30. srpnja 2025., 4. svibnja 2026. i 25. lipnja 2026., sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima održanima dana 25. srpnja 2025., 19. rujna 2025., 10. ožujka 2026. i 14. srpnja 2026., sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife; za svaku radnju u visini od po 100 bodova (vrijednost boda iznosi 2,00 EUR, sukladno Tbr. 54. Tarife) što uvećano za PDV, sukladno Tbr. 46. Tarife, ukupno iznosi 2.000,00 EUR, a na koji iznos valja nadodati i

iznos sudske pristojbe na presudu u iznosu od 75,20 EUR (polovina iznosa), sukladno čl. 7. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23) i Tbr. 1. st. 1. i Tbr. 2. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23) što sveukupno iznosi 2.075,20 EUR, dok je u preostalom dijelu, iznos od 325,20 EUR, koji se odnosi na daljnje zatraženi trošak na ime sudske pristojbe na presudu kao i sastav prijedloga za osiguranje, odbijen kao neosnovan. Naime, radi se o prijedlogu koji je stavljen u istom podnesku od 12. lipnja 2025., čiji sastav je sud već priznao. O troškovima ovršnog postupka sud je odlučio u okviru platnog naloga.

U Zadru 24. srpnja 2026.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta; stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta dok stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Rok za žalbu je 15 dana. Rokovi za žalbu ne teku od 1. do 15. kolovoza.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., osim povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP-a.

DNA:

- tužitelju po punomoćnicima,
- tuženiku po punomoćniku,
- FINA-i radi postupanja po točki II. rješenja (prethodnoj mjeri) u vezi sa točkom I. presude,

- u spis.

Broj zapisa: **9-3088b-36728**

Kontrolni broj: **0801a-d8739-7320c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.